

بیانیه کانون صنفی معلمان به مناسبت روز جهانی معلم:

معلمان دربند را آزاد کنید
چهارشنبه ۱۵ مهر ۱۳۸۸ - ۰۷ اکتبر ۲۰۰۹

کانون صنفی معلمان ایران، ضمن تبریک "روز جهانی معلم" به همه ی فرهنگیان جهان و تجدید عهد و پیمان خویش با همکاران فرهنگی، باردیگر بر مطالبات و خواسته های زیر تأکید نموده و اجرای آن را از مسئولان و دست اندرکاران مملکتی موکدا خواستار است:

1. آزادی بی قید و شرط همکاران فرهنگی دربند: رسول بدای، هاشم خواستار، فرزاد کمانگر، عبدالله مومنی، جعفرابراهیمی، محمد داوری و...
2. مختومه شدن تمامی پرونده هایی که از سال 78 تاکنون در شعب مختلف دادگاه ها و دادرها بر علیه فعالان صنفی تشکیل شده و اعاده تمامی حقوق تضییع شده آنان.
3. رفع محدودیت از فعالیتهای همه ی نهادهای مدنی دانشجویان، حقوق زنان، کارگران، حقوقدانان، روزنامه نگاران و... بویژه کانون های صنفی معلمان سراسر کشور.

نام خداوند جان و خرد

بیانیه کانون صنفی معلمان ایران به مناسبت روز جهانی معلم
همکاران گرامی

همانگونه که می دانید در سال 1994 میلادی، روز پنجم اکتبر، برابرسیزدهم مهرماه، از سوی سازمان یونسکو، "روز جهانی معلم" (World Teachers' Day) نامگذاری گردید. هرچند این روز، در نظام جمهوری اسلامی به عنوان روز جهانی گرامی داشت مقام معلم، به رسمیت شناخته شده است، اما سال هاست نه تنها از سوی هیچ نهاد و ارگانی رسمی از جمله آموزش و پرورش، پاس داشته نمی شود متأسفانه حتی در تقویم رسمی کشور نیز به آن کمترین اشاره ای نگردیده و نمی گردد! روزی که بی گمان در سمرشق و الگوی پدیده ی نوین "جهانی شدن" معنا و مفهوم می یابد، همان پدیده ای که نشان و خبراز جهانی همبسته و همپیوند می دهد.

جهانی کوچک که در آن به سختی می توان از دانشی بومی و حقیقتی محلی

سخن گفت. دنیایی که در آن اندیشه و تفکر جهانی، همچون فن آوری فراگیر آن؛ روز به روز در اجتماع و سیاست و فرهنگ نیز پا به پیش می‌گذارد و سخن از آموزه های بومی این حیطه ها را دشوارتر می‌سازد. گویا در چنین بستر و زمینه ای است که وقتی از "روز جهانی معلم" سخن گفته می‌شود، حساسیت و مقاومت های بسیاری را برمی‌انگیزد، آنچنان که حتی از کمترین اشاره ای به این روز دریغ می‌گردد.

روز جهانی معلم، اشاره ای است به معلم و آموزش و پرورش جهانی. معلم جهانی، آموزشگری است با نگاه و اندیشه ای فراگیر، خردمند، آگاه و آشنا به حقوق خویش، که دانش آموزش را نیز، به همین الگوتریت می‌کند. کسی که از اندیشه و نگرشی نقاد و جست‌وجوگر برخوردار است. حقوق بشر، حقوق شهروندی و دیگر ارزش های زندگی نوین را می‌شناسد و ستایشگر آزادی انسان است. صلح طلب و آرامش جوست و به آدمی با هر نژاد و رنگ و آیینی احترام می‌گذارد و عشق می‌ورزد. انسانی خردگرا که به آسانی زیر بار اندیشه های جزمی نرفته، رام و پیرو آنها نمی‌شود.

روز جهانی معلم، همچنین اشاره ای به آموزش و پرورش نوین است. نظامی که سمت و سوی آن رو به دموکراسی است و در آن دامنه ی اختیارات معلم، گسترده و فراگیر است. به ویژه در مقایسه با نظام آموزشی سنتی، معلم به مراتب از فضای آزاد بیشتری برخوردار است. چنین نظامی، همچنین در تعیین هدف های خویش، علمی و مستقل عمل می‌کند و خود را ابزاری در دست ایدئولوژی و سیاست حاکم نمی‌بیند و نمی‌گذارد. پرورش ذهن و تربیت جان و روان دانش آموز را، اسیر نگاه و نگرش تنگ بینانه جاهلانه نمی‌کند. نظام پرورشی نوین، اخلاق مدار و اخلاق گراست اما، نه اخلاقی بومی و محلی، بلکه اخلاقی جهانی. اخلاقی مبتنی بر: " فرهنگ همبستگی و برابری اجتماعی و اقتصادی، فرهنگ عدم خشونت، فرهنگ بردباری و راستگویی، فرهنگ حقوق برابر برای جمیع انسان ها". بهر حال، اگر پیام روز جهانی معلم، نشانی است از چنین آموزه و ارزش هایی، آیا می‌توان پذیرفت جای فعال فرهنگی آن، زندان باشد؟ آیا می‌توان معلمی اینچنین را به شلاق محکوم نمود که چرا به احقاق حق خویش و جامعه، برخواسته است؟ آیا چنین نظامی، نباید در مرتبه و جایگاه محوری سیاستگذاری ها بنشیند؟

در پایان، کانون صنفی معلمان ایران، ضمن تبریک "روز جهانی معلم" به همه ی فرهنگیان جهان و تجدید عهد و پیمان خویش با همکاران فرهنگی، باردیگر بر مطالبات و خواسته های زیر تأکید نموده و اجرای آن را از مسئولان و دست اندرکاران مملکتی موکدا خواستار است:

1. آزادي بي قيد و شرط همكاران فرهنگي در بند: رسول بداعي، هاشم خواستار، فرزاد كمانگر، عبدالله مومني، جعفر ابراهيمي، محمد داوري و...

2. مختومه شدن تمامي پرونده هايي كه از سال 78 تا كنون در شعب مختلف دادگاه ها و دادرها بر عليه فعالان صنفی تشكيل شده و اعاده تمامي حقوق تضييع شده آنان.

3. رفع محدوديت از فعاليت همه ي نهادهاي مدني دانشجويان، حقوق زنان، كارگران، حقوقدان، روزنامه نگاران و... بويژه كانون ها ي صنفی معلمان سراسر کشور.

كانون صنفی معلمان ايران

13/7/88